

जाहिरातीचे दर

सालील पस्थानर चौकरी करावी.

व्यवस्थापक, अर्थ,
‘दुर्गाधिवास’ पर्णे च.

ଅଶ୍ରୀ

वर्गणीचे दर

पार्श्विक एग्जेंटी

五〇

(ट्याक्स स्ट्रिल मार्क)-

क्रिकोक अंकास

एक आणा.

‘अर्थं पव प्रधानः’ इति कौटिल्यः अर्थमूली धर्मकामाविति ।

—कौटिलीय अर्थशास्त्र

संपादक—प्रो. वा. गो. काळे

वर्ष ८

पुणे, बुधवार, तारीख १० ऑगस्ट १९४२

अंक ३३

दि. बैंक ऑफ इंडिया लि.

[स्थापना : १९०६]

आधिकार मांडवल	०००	०००	०००	रु.	२,००,००,०००
पद्मल शालेले मांडवल	०००	०००	०००	रु.	१,००,००,०००
रिहाई फंड	०००	०००	०००	रु.	१,१५,००,०००
सुल्तन कचेरी : ओरिएण्टल पिलिंग्स, मुंबई.					
मुंबईमधील शाखा : बुलियन एक्सचेंज, कुलाबा, काळबादेवी।					
आणि मलबार हिल.					

इतर शास्त्र : अहमदाबाद (भद्र, मुख्य ओफिस), अहमदाबाद (पलिस विज शास्त्र), अहमदाबाद (स्टेशन शास्त्र), अंधेरी (मुंबई शेजारी), बांद्रे (मुंबई शेजारी), कलकत्ता (क्लाइव स्ट्रीट, मुख्य ओफिस), कलकत्ता (बड़ा बसार), कलकत्ता (चौरांगी स्केअर), जमशेदपुर, कराची, नागपूर (किंग्जवे), नागपूर (इतकारी बसार), पुणे, पुणे शहर, राजकोट, गुरात.

लंडन एजन्ट्स : वेस्टमिन्स्टर बैंक लिमिटेड.

डायरेक्टर्स : सर चुनीलाल श्री. मेहता, के. सी. पूर्ण. आय. (अध्यक्ष),
श्री. अंबालाल. साराजाहाँ, सर जोसेफ के. नाइट, मि. ए. गेडिस,
सर कावसजी जहांगिर, बेरेनेट, के. सी. आय. है, ओ. बी. है, मि.
दिनशा के. दार्जी, श्री. रामनवास रामनारायण।

करंट डिपोज़िट अकाउंट्स :

वरोजस्या रु. ३०० ते रु. १,००,००० रकमेच्या शिलकेवर ३% दराने व्याज दिले जाते. रु. १,००,००० वरील व्याज सात योजनेने दिले जाते, सहामाही असेर व्याजाची किमान रुपय ५ रु. पेशा करी. काळ्यास व्याज दिले जात नाही. कायम, अल्प मुदतीच्या व सेक्षिंग एक देऊ योग्य व्याजाने स्वीकारण्या जातात. व्याजाचे हर प्रदर्श.

दिल्स व सेटलमेंट्स प्रभागे ईक एक्सेक्यूटर व दस्टी न्हणन काम करते। वह जल्दीजे काम केले जाते, नियम अर्ज करत साधाबेत.

ताहुं दूरदाय काम कल जातः गियम ऊँ कल्प
स्वेसंधी नेवमीजा सर्वमात्र अवग्रह केला जावो

एंड—दी. आर. लालबाणी.

**महायुद्धाची जाणीक ! कपड्यांच्या सचाँत काटकसर करा. एक वेळ येऊन
स्वतःची खाची करा व पैशाचा मोबदला घ्या.**

बंधाचे माडीवर

महिन्द्रकर बद्रस तयार कपड्याचे व्यापारी

बुधवार
चौक,
पुणे

विविध माहिती

तंबाखूची लागवड

तंबाखूचे लागवडीचे बाबतीत हिंदुस्थान अग्रेसर आहे. १५ लक्ष एकर जमीन शा देशांत तंबाखूसारी आहे.

आणी विज्ञाविण्यांत तज्ज्ञ

इंग्लंडमधील फायर ब्रिगेडचे ५९ तज्ज्ञ अधिकारी मुंबईत दासल झाले. त्यांचे ग्रीन्स रेस्टोरंटमध्ये हिंदुस्थान व मुंबई सरकारत करण्यात आले. बॉबमुळे लागणाऱ्या आणी विज्ञाविण्याचा अनुभव असलेले अधिकारी हिंदुस्थानांत पाठविण्यासंबंधी हिंदुस्थान सरकारने ब्रिटिश सरकारास विनंति केली होती, तिला अनुसरून निवड केलेल्या ३०० अधिकाऱ्यांपैकी ५९ अधिकाऱ्यांची पहिली तुकडी येथे आली आहे.

मधमाशा

मधमाशा मध गोळा करण्याकरिता कधी कधी वहा मैलहि दूर आयात, परंतु साधारणपणे दोन मैलापलीकडे त्या जात नाहीत.

द्रेसरी बिलांवरील स्वाजाचा सरासरी दर

द्रेसरी बिलांवर १९४२ च्या पहिल्या सहामाहीत सरासरीने द. सा. द. शे. १ रु. ० आ. १ पै. इतका व्याजाचा दर पटला. १९४१ च्या पहिल्या सहामाहीतील सरासरी दर १२ आ. २ पै. इतका होता.

जुन्या शर्टच्या चिंध्यांच्या बोटा

धापरून टाकलेल्या शर्टसची फ्रान्समधून इंग्लंडमध्ये होणारी आयात आतां बंद पडली आहे. त्या कारणाने बैक ऑफ इंग्लंडला एक पेच निर्माण झाला आहे. जुन्या शर्टच्या चिंध्यापासून होणारा कागद बँकेच्या नोटांस फार सोर्ईचा असतो. ब्रिटिश लोक पांढरे शर्ट कमी प्रमाणात वापरतात, त्यामुळे फ्रान्समधून जुने पांढरे शर्ट आयात करावे लागत.

रेल्वेचे साक्षित्य

इंग्लंडमधील कोणतेहि गांव आगगाढीच्या रस्त्यांपासून १८ मैलापेक्षा दूर नाही.

द्रेसरी बिलांवर ७ आ. ११ पै व्याजाचा दर

रिहर्व बँकेने गेल्या आठवड्यांत हिंदुस्थान सरकारची ६ कोटी रुपयांची द्रेसरी बिले विकली. त्यावर व्याजाचा सरासरी दर द. सा. द. शे. ७ आ. ११ पै इतका पटला. ६ कोटीच्या द्रेसरी बिलांकरिता ११ कोटि, १२५ लक्ष रुपयांच्या द्रेसरी बिलांच्या मागणीचे अजी आले होते.

किनाऱ्यावरील बहावरक

हिंदुस्थानाच्या पश्चिम किनाऱ्यावर कराची आणि कोचीन शांचे दरम्यान मन्वव्यांतून मालवहातूक कशी वाढविता येईल शासंबंधी चौकशी करण्याकरिता हिंदुस्थान सरकारने डॉ. सोरें, आय. सी. एस. व. रा. ब. माणेकलाल लल्लुभाई शांची नेमणूक केली आहे. त्यास कोणास काही सूचना करावयाच्या असल्यास त्या १ सप्टेंबर पूर्वी कराव्यात.

बहादेशाचे गव्हर्नर

बहादेशाचे गव्हर्नर, सर रेजिनॉल्ड डॉर्मन-स्मिथ हे आपल्या कामावर रुजू होण्यासाठी इंग्लंडदून निघाले आहेत.

थिप्टरांत सरकारी कचेच्या

अमेरिकेची राजधानी, बॉस्टन, येथे आता युद्धपरिस्थिती-मुळे काम इतके बाढले आहे की, कचेच्याना नीट जागा मिळणे अशक्य झाले आहे. काही सरकारी कचेच्या जुन्या थिप्टरांत भरू लागल्या आहेत.

सुंबईत तांदुकाचा पुरवठा

मुंबई शहरात तांदुकाचा पुरवठा पुरेसा आहे व तेथें मद्रास सरकारकडून वरमहा ६ हजार टन तांदूळ आयात होत आहे, असें मुंबईच्या गव्हर्नराचे सांख्याग्र, मि. नाईट, शांनी सांगितले.

सिलोनमधील बह्याळांचे काटे पुढे करणार

आठ महिन्यांपूर्वी सिलोनमधील बह्याळे अर्धा तास पुढे लावण्यात आली, म्हणजे आज तेथील बह्याळे इंडियन स्टॅंडर्ड टाइमच्या पुढे अर्धा तास आहेत. हिंदुस्थानांतील बह्याळे एक तास पुढे करण्यात येणार आहेत, स्पॉच्या बरोबर आपली बह्याळे यावीत शासाडी सिलोनमधील बह्याळांचे काटे आणती ३० मिनिटे पुढे लावण्यात यावयाचे आहेत. म्हणजे, हिंदुस्थान व सिलोन द्या दोन्ही ठिकाणीची बह्याळे ग्रीनिच टाइमच्या ६३ तास पुढे होतील.

तांबे व पोलाद

अमेरिकन सरकारने आपल्या सर्व विद्युत योजना स्थगित केल्या आहेत. तांबे व पोलाद शांचा युद्धविषयक उपयोग ज्यासत तातडीचा आहे.

बी. बी. सी. ला सरकारी बैट

मार्च, १९४३ असेर संपणाऱ्या वर्षाकरिता ब्रिटिश बॉडी-कार्स्टिंग कॉर्पोरेशनला ब्रिटिश सरकारने १ कोटि रुपयांची बैट मंजूर केली आहे. गेल्या वर्षीपेक्षा चालू वर्षी बैट ३१ लक्ष पौंडांनी अधिक आहे.

जगांतील सर्वांत उंच इमारत

न्यूयॉर्क येथील एंपायर स्टेट बिल्डिंग ही सर्व जगांतील इमारतीत अंयुक्त आहे, असें समजण्यांत येते. तिची उंची १,२४८ फूट आहे. मॉस्को येथील पॅलेस ऑफ सोविहटदसची उंची १,६६५ फूट आहे, परंतु त्यात लेनिनच्या पुतळ्याची उंची (३२८ फूट) धरलेली आहे.

इंगीरिअल बैन्केचा बहादेशांतील व्यवहार

बहादेश शत्रूचे हाती पडल्यामुळे इंगीरिअल बैन्केला आपल्या त्या देशांतील कचेच्यांचे स्थलातर करावे लागले. त्या कचेच्यांची बहादेशांतील जींयेणी वसूल होण्याजोगी नाहीत त्यांची तरतुद बैन्केने हिशेबांत केली असून बँकेची स्टेशनरी, फार्निचर इत्यादीची किंमत आगाऊ बाजूस काढलेल्या रिहर्वमधून लिहून टाकण्यांत आली आहे.

म्हेसूर सरकारचे १९४२-४३ चे बजेट

अपेक्षित उत्पन्न ४ कोटि ७५३ लक्ष रु.

अपेक्षित सर्व ४ कोटि ७३ लक्ष रु.

वाढावा १३ लक्ष रु.

हिंदी गिरण्यांत देशी कपाशीच्या उठावांत वाढ

गासड्या

जून, १९४२

३,३८,२३३

जून, १९४३

२,९१,६५२

सप्टेंबर १९४१ ते जून १९४२

३३,२५,४४९

सप्टेंबर १९४० ते जून १९४१

२९,६१,६९२

अनुक्रमणिका

पृष्ठ

१ विवेद माहिती	... २६०
२ रिसर्व्ह बँकेचा किफायत-	
शीर कारभार	... २६१
३ कपाशरच्या विक्रीचा	
नवा करार	... २६२
४ स्कूट विचार	... २६३
शेड्यूल बँकेच्या पात्र-	
त्वाची कसोटी—हिंदी	२६४

पृष्ठ

पोस्ट व तार सांते—	
वार्षी सें.को.बैंक लि.—	
इंडियन इन्स्टिट्यूट	
ऑफ बैंकस	
५ ग्रजॉर्मेंट टेलिफोन्स बोर्ड	२६५
६ बेळगाव बैंक लि.	२६५
७ सपाद्रि विमा कं. लि.	२६५

अर्थ

बुधवार, ता. १९ ऑंगस्ट, १९४२

रिसर्व्ह बँकेचा किफायतशीर कारभार

सुमारे ३२ कोटि रुपये निवळ नफा

रिसर्व्ह बँक ऑफ इंडियाचा १० जून, १९४२ अखेरचा वार्षिक अहवाल नुकताच प्रसिद्ध शाला आहे, त्यावरून अहवालाचे वर्षी बँकेस ३,४१,५३,६८१ रुपये नफा शाला असल्याचे दिसून येते. त्या पूर्वीच्या नफ्याचा आकडा २,७९,२६,४४७ रुपये इतका होता. बँकेच्या नफा तोटा पत्रकावरून तिच्या इयवहाराची घोड-क्यात कल्पना येईल.

जमा	रु.	आ.	पै
ब्याज, डिस्कॉट, पक्सचेज,	४,५६,४४,५११	१	०
कमिशन इ.	४,५६,४४,५११	१	०
सर्व			
नोकरांचा पगार	२९,०८,२६६	२	५
दायरेक्टर व लोकल्बोद्दाचे सभासद			
एांची फी व भत्ता	८५,८२३	८	०
ऑफिटरांची फी	१२,०००	०	०
कर, वट्टी, विमा, दिवाबत्ती	४,५६,४६१	१२	७
बकिलांची फी, इ.	१,४६७	०	३
टपाल व तारसर्व	१,१५,५८१	०	११
पैशाची वर्गवर्गी	१९,५०,५१६	१०	१
स्टेशनरी इ.	१,५५,९९७	१५	३
चेक, नोटा, इ. ची छपाई	८,८८,२१५	१२	५
मालमतेचा धासारा व इस्त्री	४,२५,३७८	३	२
एजन्सी सर्व	२९,९७,१३४	१	११
नोकरवगाचे फंडांस बँकेचा वाटा	७५,३००	०	०
इतर किरकोळ सर्व	४,४८,६७७	१२	०
निवळ नफा	३,४१,५३,६८१	२	०
	४,५६,४४,५११	१	१

रिसर्व्ह बँकेस एवढा मोठा नफा शाला, तरी भागीदारांस ३२% डिविहंडच केवळ मिळणार आहे. बँकेच्या नफ्याची वाटणी कशी करावयाची, हें बँकेच्या कायव्यातील ४७ व्या कलमात

सांगितले आहे. भागीदारांस ३२% ब्युम्युलेटिव्ह डिविहंड निळाल्यानंतर कांही नफा उरला, तर त्याचा कांही अंश डिविहंडकडे व कांही अंश मध्यवती सरकारास वेण्याकडे सर्व व्यावा, अशी त्यांत योजना आहे. रिसर्व्ह फंडाची रकम मांडवलाचे रकमेपेक्षा कमी असेल, तर किमान ५० लक्ष रुपये त्या फंडात टाकले पाहिजेत. परंतु बँकेचा रिसर्व्ह फंड मांडवलाचे रकमेहतका म्हणजे ५ कोटि रुपये केव्हाच शालेला आहे. तेव्हा, रिसर्व्ह फंडात भर पढण्याचा तूर्त प्रथम उपस्थित होत नाही. गेल्या वर्षीच्या नफ्यांतून डिविहंडची तरतुद केल्यानंतर ४ कोटीपेक्षा आधिक रकम उरत नाही (सर्वं नफ्याची रकमच ४ कोटि रुपये भरत नाही) म्हणून त्याची भागीदारांत कशी वाटणी व्यावी, हा प्रथम उपस्थित होत नाही. भागीदारांस अधिक डिविहंड न मिळता सर्वच्या सर्व शिलकी नफा हिंदुस्थान सरकारास मिळेल. ४ कोटी रकमेवरील पहिल्या १२ कोटीचा इ८ वा हिस्सा डिविहंडसाठी सर्व करावा व नंतरच्या १२ कोटीचा इ८ वा हिस्सा डिविहंडसाठी मिळावा त्यावरील १२ कोटीचा पुनः इ८ वा हिस्सा मिळावा अशी डिविहंड वाटणीची योजना आहे तिचा फायदा भागीदारांस अचाप मिळालेला नाही. ५ कोटि रुपयांच्या भांडवलावर ३२% डिविहंड वाटण्यास १७२ लक्ष रुपये लागतात. रिसर्व्ह फंडात रकम टाकण्याचे आतां बंधन नाही. जेव्हा बँकेस ४ कोटि, १७२ लक्षीपेक्षा आधिक निवळ नफा उरेल, तेव्हा फक्त डिविहंडचा दर ३२% चे वर जाण्याचा संभव उपस्थित होईल.

सालील तक्त्यात, रिसर्व्ह बँकेस तिच्या स्थापनेपासून आतापर्यंत सालोसाल किती नफा मिळाला व त्याचा विनियोग कसा करण्यांत आला, इसंबंधी आकडे दिले आहेत :—

(आकडे लक्ष रुपयांचे आहेत)

वर्षअसेर	निवळ नफा	डिविहंड हिंदुस्थान	सरकारचा वाटा
१-१-३५ ते	५६	१३	४३
३१-१२-३५			
३१-१२-३६	५६	१८	३५
३१-१२-३७	८८	१८	१०
३१-१२-३८	१८	१८	२०
३१-१२-३९	१३	१८	५
३०-६-४०	२९	९	२०
३०-६-४१	२७९	१८	२६२
३०-६-४२	३४१	१८	३२४

नोटा काढण्याचा व चलनाची व्यवस्था करण्याचा अधिकार हिंदुस्थान सरकारने रिसर्व्ह बँकेस दिला आहे. नोटा काढण्यामुळे होणारा फायदा रिसर्व्ह बँकेचा नफा वाढविण्यास कारणीभूत होत आहे. चलनाचा विस्तार ज्या मानाने वाढेल, त्या मानाने बँकेचा नफा वाढत जाईल. नोटा काढाऱ्याना त्याच्या किंमतीइतके सोनें अथवा तत्सम अन्य तारण टेवावयाचे असते, तर नोटा काढण्याचा संस्थेस नफा उरू शकला नसता. बँकेच्या इश्यू सात्यांत रुपये (रुपयांच्या नोटा सुद्धा) सोन्याची नाणी व सोने, हिंदुस्थान सरकारचे रोपे व ट्रेसरी विळें आणि त्रिटेश सरकारचे रोपे इश्यू स्वरूपांत कांही ठराविक तारण टेवावयावें लागते. बँकेच्या इश्यू सात्यांच्या ताळेबद्दाची वेरीज जून १९४२ अखेर ४६१ कोटि रुपये इश्यू साली आहे. त्यापूर्वीच्या वर्षअसेर ती

१९१२ कोटि रुपये होती. चलनी नोटाचा विस्तार हें द्या वाढीचे कारण आहे. व्यवहारांतील सेक्टर्स नोटाचा आकडा एका वर्षीत २५० कोटि रुपयांचा ४४७ कोटि रुपयांवर गेला आहे, परंतु स्थान्या तारणांत असलेल्या सोनेव द्या सोन्याची नाणी हांचा आकडा ४४७ कोटि रुपये कायम आहे. स्टालिंग रोखे ११९ कोटि रुपयांचे २६७ कोटि रुपये द्याले. रुपये (रुपयाच्या नोटा घरून) ४६२ कोटीचे २८ कोटि रुपयांवर आले. हिंदुस्थान सरकारच्या रोख्याचा आकडा ११२ कोटि रुपयांचा १२२२ कोटि रुपये द्याला. हिंदुस्थान सरकारने चलनाचे किफायतशीर काम रिहाव्ह बैकेस देऊन, तिच्या रिहाव्ह फंडाची द्या किमान डिविडंडची तरतूद शाल्यावर स्वतःस नफ्याचा मोठा हिस्सा मिळण्याची व्यवस्था केली आहे.

कपाशीच्या विक्रीचा नवा करार

“भडोच” कपाशीची जागा “जरिला” ने घेतली

हिंदी कपाशीच्या पिकास ‘जागतिक’ किंमत निर्माण हालेली असून मुंबई येथे कपाशीचा मोठा व्यापार चालतो. कपाशीच्या सरेदी-विक्रीतील पुढारीपणाचा मान न्यूयॉर्कच्या बाजारास पाश्च द्यालेला आहे, व तेथील बाजारभावाचा मुंबई येथील बाजार-भावावर तात्काळ परिणाम होतो. कपास निर्गत करणारे प्रमुख इंद्र, पश्चिम हिंदुस्थानचे औद्योगिक केंद्र व कापडाच्या गिरण्यांचे आगर द्या दृष्टीने मुंबई हें कपास बाजाराचे केंद्र बनले आहे. हिंदी उत्पादनापैकी तिसरा हिस्सा कपास मुंबई येथे येते. हिंदुस्थानांतील बंगल, भडोच, उमरा, इत्यादि अनेक प्रकारच्या कपाशीचा मुंबई बाजारांत व्यवहार चालत असला तरी भडोच कापूस हा प्रातिनिधिक समजला जात असे व त्याच्या किंमतीच्या मानाने इतर कपाशीच्या किंमती ठरत असत. ज्या वेळी भडोच कपाशीस हा मान देण्यांत आला, तेव्हा सरेसरच तिळा प्रातिनिधिक स्वरूप होते. हिंदी कपाशीच्या बाबिंक उत्पादनाचा आकडा आतां ४० लाखांचा ६० लक्ष गासडचा हतका द्याला असून सुधारलेल्या कपाशीची महणजे ३० इंच अथवा त्यापेक्षा जास्त लांब धाग्याच्या कपाशीची लागवड वाढत आहे. हिंदी गिरण्यांतील कपाशीचा बाबिंक उठावहि २० लाखांच्या ४० लाख गासड्यांपर्यंत वाढला आहे. अशा परिस्थितीत, प्रातिनिधिक कपाशीची नवीन निवड सध्याच्या कपास बाजारांतील परिस्थिति लक्षात घेऊन करणे आवश्यक द्याले. इंडिया कॉटन असोसिएशनच्या देवरेखीलाली मुंबईच्या कपास बाजाराचे काम चालते. त्या असोसिएशनचे अध्यक्ष, सार पुरुषोन्नमदास ठाकूरदास हांनी १५ जुलै, १९४२ रोजी सकाळी ११-१५ बाजतां नव्या प्रातिनिधिक कपाशीच्या आवारावील कपाशीचा पहिला हेजिंगचा वायदा केला. सरेदी-विक्रीपासून भावी नुकसान टाळण्यासाठी मुदतीच्या कराराने सरेदी-बरोबर विक्री व विक्री-बरोबर सरेदी करणे, द्यास हेजिंग असे म्हणतात. द्या नवीन प्रातिनिधिक कपाशीच्या करारासंबंधी माहिती श्री. आर. जी. सरव्या, ओ. वी. ई. हांनी इंडियन टेक्स्टाइल. जर्नलच्या ताज्या अंकोत दिली आहे.

“इंडियन कॉटन कॉन्ट्रॅक्ट”

हिंदी कपाशीच्या सरेदीविक्रीचे करार द्यापुढे ३० धाग्याच्या

फाइन एम. जी. खानदेश जिल्हात लागवड होत असलेल्या जरिला कपाशीचे आधारावर केले जातील. जेव्हांनी भडोच कपास ही करारास प्रमाणभूत घरण्यांत आली तेव्हा तिचा धागा जवळ जवळ होत लांबीचा असे. परंतु, हळुहळु ती लांबी कमी कमी होत जाऊन कपाशीचा दर्जा उतरू लागला. सहा जिकच, द्या कपाशीस भाव कमी येऊ लागला व हिंदी कपाशीचा भाव त्यामुळे त्वाळी जाऊ लागला. नव्या योजनेत किमान ३० लांबीचा धागा आवश्यक केला असल्याकारणाने जरीला कपाशीचा दर्जा उतरणार नाही, अशी अपेक्षा आहे. भडोच, पंजाब, अमेरिकने, खोलरा, कुमठा, वेस्टर्न, विजापूर, बागलकोट, मिरज इत्यादि जातीची कपासहि मुंबई कपास बाजारांत हेर्जिंगच्या व्यवहाराकरितां स्वीकारली जाईल, परंतु त्यांचा दर्जा जरीलापेक्षी कमी असल्यामुळे त्याची व्यवहारांत त्यामानाने अमवाजमध्ये करून घेतली जाईल. चालू मोसमांतील कपाशीचीच फक्त विक्री करता येईल. सद्वेवाल्यांच्या कारवायांस प्रतिबंध करता येईल अशी व्यवस्था नव्या हेज करारात करण्यांत आली आहे. वहा, तुकीच्या सध्याच्या विशिष्ट अडचणीच्या परिस्थितीत, विकेत्यास मुंबई येथे कपास वेळेवर दास्तळ करणे अशक्य होण्याचा संभव आहे व त्याने आपल्या कराराची मुदत लांबविली, तर त्याचे नुकसान होण्याचा संभव आहे. डिलिभरी देतां आली नाही, तर पटणारा दंड (संदीस २५ रुपये) अशा परिस्थितीत कमी (संदीस ७ रु. ८ आ.) करण्यांत आला आहे व सरेदीदारास इतर डिकाणी डिलिभरी मागण्याचा अधिकार देण्यांत आला आहे. तेथेहि विकेता आपला करार पाकूं शकला नाही, तर दंड मूळ दरानेच पढेल. युद्धपरिस्थितीमुळे निर्माण होणाऱ्या आणी-बाणीचे प्रसंगी करार पाळणे अशक्यप्राय शाळे तर असोसिएशनच्या बोर्डीस वायदाच्या कराराच्या किंमती ठरवून टाक-ज्याचा अधिकार दिलेला आहे. नव्या हेज करारांतील अटी प्रत्यक्ष व्यवहारांत किंती सोईच्या ठरतात, हे अनुभवानंतरच समजून यावाचे आहे. बोर्डीस मिळालेल्या मोठ्या अधिकाराचा उपयोग कसा केला जातो, हेहि अजून कळून आलेले नाही. आखूद धाग्याच्या कपाशीस नव्या करारांत स्थान नाही. ही कपास मुख्यतः बाहेर निर्गत होई. परराष्ट्रीय व्यापार थांबल्याकारणाने आखूद धाग्याची कपास पेरणाऱ्या शेतकऱ्यांस नुकसानी आलेली आहे. हा दोन्ही कारणांमुळे लांब धाग्याच्या कपाशीचे लागवडीस उत्तेजन मिळेल, अशी अपेक्षा आहे. आखूद धाग्याची कपास मुंबईच्या गिरण्यांत फारच थोडी खपते; तेव्हा रेल्वे वहातुकीत अडचण असतांना ती कपास मुंबईस मोठ्या प्रमाणावर येणेहि अशक्य आहे. तेव्हा, तूरं तरी आखूद धाग्याचा कपाशीस मुंबई बाजारांत स्थान नाही. नवीन करारांतील योजना सध्याच्या युद्धपरिस्थितीस अनुसरूनच आखलेली आहे व युद्ध संपतीचे त्या योजनेत फेरवदल व सुधारणा घडवून आणें प्राप्त होईल हे उघड आहे. श्री. सरव्या हांनी आपल्या लेसाचे शेवटी नवीन “इंडियन कॉटन कॉन्ट्रॅक्ट” मधील प्रमुख बाबींची यावी दिली असून तिची “भडोच कॉन्ट्रॅक्ट” शी तुलना करून त्यांतील फरक स्पष्ट करून दाखविला आहे.

स्फुट विचार

शेड्यूल बैंकच्या पात्रतेची कसोटी

रिहाव्ह बैंकच्या कायथाच्या ४६ व्या कलमात कोणत्याहि बैंकेस शेड्यूल बैंकाच्या यादीत दासल करण्यापूर्वी तिने कोणत्या अटी पार पाढल्या आहेत, हे सांगितले आहे. त्यातील प्रमुख घाव म्हणजे त्या बैंकेचे भरणा शाळेले भांडवल व रिहाव्ह शांची किंमत किमान पांच लक्ष रुपये भरली पाहिजे, ही होय. शेड्यूल बैंकाच्या यादीत दासल करून घेण्याचे काम हिंदुस्थान सरकारचे असून, अर्ज करणाऱ्या बैंकेचे भांडवल व रिहाव्ह शांची किंमत पांच लक्ष रुपये आहे किंवा नाही, हे ठरविताना सरकार रिहाव्ह बैंकेचे सहाय घेते. आवश्यक वाटले तर रिहाव्ह बैंक अर्जदार बैंकेचे कागदपत्रहि तपासते. शेड्यूल बैंकाच्या यादीत बैंकेचे नांव दासल शाळे म्हणजे ती त्या यादीत कायम राहील असा मात्र त्याचा अर्थ नाही. पांच लक्ष रुपयांसाली बैंकेचे भांडवल व रिहाव्ह शांची किंमत गेली, तर तिला यादीतून काढून टाकण्याचा अधिकार सरकारास आहे. सरकारचे सांगण्यावरून रिहाव्ह बैंक अशा बैंकेचे हिशेब व कागदपत्र तपासून योग्य तो सछा देते. रिहाव्ह बैंकच्या ४६ व्या कलमातील “किंमत” शा शब्दाचा “सरी अथवा देवघरेवीतील किंमत” असा अर्थ करून सरकारने गेल्या वर्षी कांही शेड्यूल बैंकाना नोटिसा देऊन रिहाव्ह बैंकेकडून आपले हिशेब व वाहा तपासून घेण्यास सांगितले. रिहाव्ह बैंकेकडून हें काम पुरे होण्यापूर्वीच मुद्रपरिस्थिती व बाजार भावातील चलनिचल शांमुळे बैंकाच्या जिंदगीची निश्चित किंमत ठरविण्याचे काम तूट पुढे ढकलावै लागले. शेड्यूल बैंकाच्या ताळे बंदांत योग्य त्या रकमेचे भाग भांडवल व रिहाव्ह हीं दिसत असलीं, तरी ५ लक्षांशीतके तरी भांडवल व रिहाव्ह हीं सुटी नसतील तर त्यांस शेड्यूल बैंकाच्या यादीतून वगळले जाईल, असा शांचा मर्यादितार्थ आहे. शेड्यूल बैंकाचा कांही पैसा ज्यास देवघरेवीत किंमत नाही अशा स्वरूपांत अडकला असेल तर तो वजा करूनहि बैंकेचे भांडवल व रिहाव्ह हीं सुटी राहिली पाहिजेत. उदाहरणार्थ, एकाचा बैंकच्या मालमत्तेत गुढविल सातीं कांहीं रकम दासविली असेल, तर ती हिशेबांत घरली जाणार नाही. बैंकच्या येण्यादेण्याची रिहाव्ह बैंकेने छाननी केल्यानंतर तिला, बाकीची देणी भागविल्यानंतर बैंकेजवळ पांच लक्ष रुपयांहतकी तरी जिंदगी भांडवल व रिहाव्ह शांचे पोटी आहे असे आढळले पाहिजे, असा भांडवल व रिहाव्ह शांची खरी किंमत पांच लक्ष रुपये तरी असली पाहिजे, शा म्हणण्याचा अर्थ आहे. ती रकम पांच लाखांहून खाली जाऊ लागल्यास त्या मानाने भाग भांडवल वाढविणे हा ताबडतोबीचा उपाय आहे. ४६ व्या कलमाचा असा कडक अर्थ केल्या कार-रणाने शेड्यूल बैंकाच्या यादीत रहाणे कांहीं बैंकाना कठीण जाईल, परंतु त्यास उपाय आहे तो त्यांनी सत्वर अवलंबिल्यास त्यांस आपले नांव यादीत रासण्यास अडचण येणार नाही.

हिंदी पोस्ट व तार साते

हिंदी पोस्ट व तार सात्याचे १९४०-४१ चे पक्के हिशेब प्रसिद्ध शाळे आहेत, त्यावरून शा त्यात्यास हिशेबाचे वर्षी १३ कोटी रुपये नफा शाल्याचे दिसून घेते. एकूण उत्पन्न १३ कोटि, २८ लक्ष रुपये होऊन सर्व १२ कोटि, ३ लक्ष रुपये शाळा व

१२ कोटीचा बाढावा उरला. इतके दिवस तार व रोडिओ शा दोन वार्षीत नुकसानी येई ती पोस्टास भरून काढावी लागे; परंतु १९४०-४१ मध्ये पोस्ट, तार, टेलिफोन व रोडिओ शा सर्व वार्षीनी नफा दासविला आहे. कलकत्ता, मद्रास व मुंबई येथील टेलिफोन कंपन्यांचा कारभार पोस्ट व तार साते गव्हर्मेंट टेलिफोन्स बोर्डमार्फत आपल्याकडे घेणार आहे. बंगाल टेलिफोन कॉर्पोरेशनचे सर्व भाग टेलिफोन्स बोर्डने खरीदले आहेत. बॉम्बे टेलिफोन कंपनीचे १९४३ भाग व मद्रास कंपनीचे ७०% भाग त्यास मिळाले आहेत. १९४३ असेर शा कंपन्यांचा कारभार टेलिफोन बोर्डमार्फत चालू होईल अशी अपेक्षा आहे. मुंबईच्या कंपनीच्या कांहीं भागीदारांनी हायकोर्टीत आपल्या भागास अधिक मोबदला मिळण्याविषयी अर्ज केला आहे, परंतु कंपनी ताब्यात घेण्यास आवश्यक तेवढच्या भागीदारांनी त्यांस देऊन केलेल्या किंमतीस आपले भाग देऊन टाकले आहेत.

वार्षी सं. को. बैंक लि.

(वार्षिक सभा: ६-९-४२)

वरील बैंकेचे वर्षअंतेर ९३९ सभासद आहेत. त्यापैकी ५१ सोसायट्या व ८८८ ड्युकिशः सभासद आहेत. भाग भांडवलाची रकम ७३,८२० रुपये आहे. रिहाव्ह, विल्डग, बैंड टेट, डिविहंड हैकलायसेशन इत्यादि फंडांत मिळून ७०,६८० रुपये आहेत. बैंकेकडे ५ लक्ष, ९९ हजारांच्या ठेवी आहेत, म्हणजे अहवालाचे वर्षी ठेवीत ९९ हजारांची बाढ शालेली आहे. बैंकेने २ लक्ष, २८ हजार रुपये रोख व बैंकांत ठेवले असून तिच्या इन्वेस्टमेंट सातीं १ लक्ष, ४१ हजार रुपये आहेत. ३ लक्ष, ७० हजारांची कॉर्झे दिलेली आहेत. सालाचे प्रारंभी असलेली ७०,९४० रुपयांची थक्काकी कर्जात १३ हजारांची बाढ होऊनहि ५४,१८६ रुपयांवर. आली व सोसायट्यांकडे थक्काकी नाही ही गोष्ट निःसंशय अभिनंदनीय आहे. बैंकच्या वैराग शासेचे काम समाधानकारक चालले आहे. बैंक ‘अ’ वर्गात आहे. अहवालाचे वर्षी बैंकेस ७,२७८ रुपये निवळ नफा शाळा. भागीदारांस ५००= दराने डिविहंड मिळेल. बैंकेची सुस्थिती व प्रगती शांची उत्कृष्ट कल्पना ताळेबंदवरून; येते. श्री. ग. रा. साने वकील हे बैंकेचे चेअरमन असून श्री. र. प. पटवर्धन, सी. ए. आय. आय. बी. हे मैनेजर आहेत.

इंडियन इन्स्टिट्यूट ऑफ बैंकर्स

वरील संस्थेच्या पटावर ४,६४४ सभासद आहेत. तिच्या ‘असोसिएट’च्या परीक्षेस १९४१ साली एकूण १७३४ उमेदवार बसले, त्यांची परीक्षा १०५ केंद्रांत घेण्यात आली. १९२९ साली शा परीक्षेस प्रारंभ शाळा, त्यावेळी फक्त ८९ उमेदवार व १९ केंद्रे होती. इन्स्टिट्यूटातून एक बैमासिक प्रसिद्ध करण्यात येते, त्यात हिंदी बैंकिंगविषयक ताजे आकडे व लेस प्रसिद्ध होतात. कलकत्ता, मद्रास, अहमदाबाद, कराची, लाहोर, पुणे व दिल्ली येथे इन्स्टिट्यूटच्या शाळा व उपशाळा आहेत. प्रो. काले हे पुणे उपशाळेचे अध्यक्ष आहेत. १९४१ साली इन्स्टिट्यूटचे उत्पन्न ४५ हजार रुपये शाळें व त्यापेक्षा सर्व २,८२४ रुपये अधिक शाळा.

गव्हर्मेंट टेलिफोन्स बोर्ड

कंपनी कायद्याच्या १५३ रुया कलमाची अंमलवजावणी.

गव्हर्मेंट टेलिफोन्स बोर्ड लि. ने १ मार्च, १९४१ रुया तारखेचे एक सर्वक्षुलर ता. १६ एप्रिल, १९४१ रोजी बांबे टेलिफोन कं. लि. रुया सर्व भागीदारांस रजिस्टर करून पोस्टाने पाठविले होते. त्यात एकूण भागांच्या किंमतीच्या तीनचतुर्थीशिपेक्षा कमी नाही, इतक्या एकमेचे भाग घारण करण्याच्या भागीदारांची संमति मिळाल्यास बांबे टेलिफोन कंपनीचे सर्व भाग-भांडवल प्रत्येक भागास ८९ रुपये १५ आणे देऊन विकत घेण्याचा आपला मानस गव्हर्मेंट टेलिफोन्स बोर्डने कळविला होता. सर्वक्षुलर पाठविल्यानंतर चार महिन्यांचे आंत म्हणजे ५ ऑगस्ट, १९४१ पूर्वी तीनचतुर्थीशिप भाग घारण करणारांनी हा योजनेस संमति दर्शविली. जे भागीदार हा योजनेस तयार नव्हते, त्यास वर सांगितलेली चार महिन्यांची मुदत संपल्यानंतर दोन महिन्यांचे आंत नोटीस देऊन कळविण्यांत आले की, त्याचे भाग सक्कीने घेण्यांत येतील. नोटिशीनंतर एक महिन्याचे आंत अर्ज करून हा भागीदारांनी कोर्टीकदून सक्कीची वर्गावरी थांबविली नाही, तर गव्हर्मेंट टेलिफोन बोर्डास त्याचे भाग जाहीर केलेल्या अटीवर म्हणजे प्रत्येक भागास ८९ रुपये १५ आणे देऊन, सक्कीने वर्ग करून मिळविता येतात असा कायदा आहे. एकाचा भागीदाराने कोर्टीकडे आपला भाग वर्ग होऊन नये असा अर्ज केला व तो कोर्टीने केटाळला, तर नोटिशीच्या तारखेपासून एक महिन्यानंतर व अर्जीचे काम संपलेले नसेल तर तें संपल्यावर, बांबे टेलिफोन कंपनीकडे गव्हर्मेंट टेलिफोन बोर्ड नोटिशीची एक प्रत पाठवून भागाची उरलेली किंमत भराली व त्या कंपनीला गव्हर्मेंट टेलिफोन्स बोर्डने नांवाने भाग नोंदवे लागतील. अशा रीतीने बांबे टेलिफोन कंपनीकडे जे पैसे जमा होतील, ते ती एका स्वतंत्र बँक सात्यांत टाकील व त्याचे भागांसाठी त्या रकमा जमा आहेत त्याचेसाठी त्या रकमा राखून ठेवील. बांबे टेलिफोन कंपनीच्या तीन चतुर्थीशिपेक्षा अधिक भाग घारण करणारांनी आपले भाग गव्हर्मेंट टेलिफोन्स बोर्डास वर्ग करण्यास संमति दिली आहे, परंतु १२७ भागीदारांस ती योजना पसंत नाही. त्याचे भागांची सक्कीने वर्गावरी न होण्यासाठी त्यांनी कोर्टीकडे अर्ज केला.

भागांची उरलेली किंमत अयोग्य आहे

प्रत्येक भागास ८९ रु. १५ आ. ही किंमत कार कमी आहे; ती १३४ रु. असली पाहिजे असे अर्जदारांचे म्हणणे होते. मुंबई हायकोर्टीने हा संबंधात सालीलप्रमाणे निवादा केला आहे:-

“ज्या वेळी कंपनीच्या भागीदाराना शेअरची किंमत कळविण्यांत आली, त्यावेळी भागीदारांकडे कंपनीच्या ढायरेक्टरांचे एक पत्रक व भेंतेजिंग ढायरेक्टर मि. पारकर हांचे एक पत्र ही पाठविण्यांत आली. हा कागदपत्रांवरून भागीदारांनी त्यांस देऊन केलेली ८९ रु. १५ आ. ही किंमत योग्य होती किंवा नाही हे उरवावयाचे होते. सरेदीची किंमत त्या वेळद्या दराने केली आहिजे म्हणजे मार्च, १९४१ मधील किंमत हिशेबांत घेतली पाहिजे. सरकाराने कंपनीच्या मालमतेची केलेली किंमत गुहीत भरून बोर्डने भागांची किंमत निश्चित केली, परंतु ज्याचे आधारावर मालमतेची किंमत उरविण्यांत आली, त्या गोष्टी आक्षेपार्ह नाहीत ना १ अर्जदारांनी अनेक मुद्दावर तकारी मांडल्या

आहेत, परंतु त्यांतील सर्वात महत्त्वाची तकार म्हणजे मालमतेची किंमत मार्च, १९४० ची घरण्यांत आली आहे ती मार्च, १९४१ ची असावयास हवी होती, ही होय. बोर्डने किंमत उरविताना योग्य गोष्टी लक्षात घेतल्या नाहीत हे अर्जदारांनी कोर्टास पटवून दिले आहे. तथापि त्यामुळे भागीदारांचे नुकसान शाळे नाही हे बोर्डने दासवून देणे त्याचे कर्तव्य आहे. मार्च १९४० मधील किंमतीने मार्च, १९४१ मध्ये पूर्वीइतकीच मालमता घेता येईल असे मानण्यास मुळांच जागा नाही. मार्च १९४० मध्ये मालमतेची किंमत उरविताना कंपनी-द्या जमिनी, इमारती, जमिनीलाई नेलेल्या तारा इत्यादीची योग्य ती किंमत घरलेली नाही व काही जुन्या जिनसांची किंमत तर अजिबात हिशेबांत घेतलेली नाही. गव्हर्मेंट बोर्डने हासंबंधांत काही प्रकाश पढेल अशी माहिती कोर्टास दिलेली नाही. उरविलेली किंमत अयोग्य असल्याची व त्याकरितां लागणाऱ्या गोष्टी सिद्ध करण्याची जवाबदारी अर्जदारावर आहे असे म्हणून तें स्वस्थ वसले आहे. केवळ कायद्याचे हृषीने पाहता ही भूमिका इष्ट नाही व कोटीची कामाचे हृषीने हि ती सहायकारक नाही. अर्जदारांचे भाग प्रत्येकी ८९ रु. १५ आ. देऊन सक्कीने वर्ग करून घेण्याचा गव्हर्मेंट टेलिफोन्स बोर्डास अधिकार नाही.”

बेलगांव बँक लिमिटेड

(वार्षिक सभा ३०-८-४२)

अहवालाचे वर्षी म्हणजे ३०-६-४२ असेर वरील बँकेचे भाग भांडवल १२२ हजार रुपयांनी बांदून तें ८६,५३० रुपये शाळे आहे. रिहार्ड, बैंड डेट, डिविडंड हे. फंड इत्यादीत मिळून १६२ हजार रुपये आहेत. बँकेकडील टेवीचा आकडा ७२ लक्ष रुपये आहे, म्हणजे गेल्या वर्षी टेवीत १ लक्ष, ५४ हजारांची भर पटली आहे. बँकेने २ लक्ष, ५ हजार रुपये रोख व इतर बँकांत ठेवले असून तिने १ लक्ष, १५ हजार रुपये सरकारी व तत्सम रोखे शांत गुंतविले आहेत व ५ लक्ष, ४ हजार रुपयांची कजै दिलेली आहेत. हा कजापैकी ९६ हजारांची कॅश क्रेडिट आहेत. बँकेच्या संकेत्सर, होसूर व गोकाळ हा तिन्ही शाला फायद्यांत चालल्या आहेत. अहवालाचे सालीं बँकेने ५,८८४ रुपयांची बुटीत कजै सर्वीत टाकूनहि तिला ४,१४२ रुपये नफा शाला त्यात डिविडंड हे. फंडांतील १,८७७ रुपये शालू त्यांतून करमाफ ६.५% वराने डिविडंड देण्यासाठी ४,९१८ रुपयांची तरतुद करावी, अशी ढायरेक्टर बोर्डांची शिफारद आहे. रिहार्ड फंडांत ८५० रुपये व इनवेस्टमेंट फंडांत २५० रुपये पटलील. बँकेची सर्वीगीण प्रगति होत आहे, असे अहवालावरून दिसून येते. तिचे स्लेल्ये भांडवल आतां सुमारे ८८ लक्ष रुपये शाळे आहेत. ३० जून असेरता ताळेबंद १५ महिन्यांचा आहे.

प्रोड्यूसर गेसवर चालणारी वाहने

बेट बिटनमध्याल १,५०० वाहने आज प्रोड्यूसर गेस प्लॅट्टर चालू आहेत. त्यांची संख्या लवकरच १० हजार होईल. गेसवर चालविण्याऱ्या ५० हजार मोटारीचाबत योजना नुकतीच लॉडीची समेत मांडण्यांत आली. जर्मनीमध्ये प्रोड्यूसर गेसवर चालणाऱ्या वाहनांची संख्या सुमारे ९ लक्ष आहे. स्वीडनमध्ये गेल्या वर्षी ती ६० हजार होती.

सहाद्रि विमा लि., नाशिक

वरील कंपनीचे १९४१ अखेरचे मूल्यमापन कंपनीचे व्हेल्यु-
एशन करणारे ऑक्चुअरी, श्री. के. बालसुब्रह्मण्यम, शांती केले
आहे. १९४१ साली कंपनीने १० लक्ष, २७ हजार रुपयांचे काम पुरे
केले. १९४० सालांतील कामाचा आकडा ६ लक्ष, २६ हजार
रुपये होता. ऑक्चुअरीने मूल्यमापन करताना १९ लक्ष, १ हजार
रुपयांच्या पॉलिसी लक्षात घेतल्या, म्हणजे चालू कामाचा आकडा
तेवढा होता. मूल्यमापनाचे मुद्रांत (१४ मे, १९३६ ते ३१
डिसेंबर, १९४१) कंपनीला पहिल्या वर्षाच्या हस्त्यांचे १ लक्ष, ४२२
हजार रुपये व रिन्युअल हस्त्यांचे ९८२२ हजार रुपये मिळाले.
मूल्यमापनाचे तारखेस कंपनीचा निवळ लाइफ फंड ७५,६४५ रुपये
होता व तिचे विमा-पत्रकांचे देणे ७५,१२२ रुपये भरले. म्हणजे
५२३ रुपयांचा वाढावा राहिला. मूल्यमापन करताना ४% व्याजाचा
दर गृहीत धरण्यांत आला, परंतु पढलेला दर ४.८१% आहे. गृहीत
दरापेक्षा अधिक दराने व्याज पहल्यास कंपनीची स्थिति ज्यास्त
सुधारून पुढील मूल्यमापनास त्याचा फायदा मिळेल. १९४१ साली
कंपनीने कमिशन न देतां बरेच काम मिळविले व सचांतीहि
पुष्कळ काटकसर केली, त्यामुळे खर्चांचे प्रमाण अल्प
पढले आहे. त्यापूर्वीच्या वर्षींचे खर्चांचे जरा भारी
प्रमाण व १९४१ मधील अल्पप्रमाण हा दोहोसहि विशेष
महत्त्व न देतां, ऑक्चुअरीने रिन्युअल प्रीमिअमच्या १८% इतके
खर्चांचे प्रमाण गृहीत धरले आहे व त्यापेक्षाहि खर्च कमी येऊन
पुढे आणली. वाढावा उरण्यास त्याचा फायदा मिळेल, अशी
त्यांनी आशा व्यक्त केली आहे. “सध्याची आर्थिक परिस्थिति,
विमा कंपनीच्या मूल्यमापनांतील दिसून येणारा वाढावा आभिनन्दनीय समजला पाहिजे. कंपनीच्या येत्या मूल्यमापनांत पुष्कळ
अधिक वाढावा उरेल. हा अपेक्षेने दरहजारी दरसाळ ७ रु. ८
आ. हा दराने इंटेरिम बोनस देण्यांत यावे, असे ऑक्चुअरीने
सुचविले आहे, व ही सूचना कंपनीने मान्य केली आहे. इंटेरिम
बोनसचा खुलासा आमचे मार्गील अंकात स्पष्ट करून सांगितेलाच
आहे. कंपनीने पहिल्याच मूल्यमापनांत मिळविलेल्या यशाबदल
ती अभिनन्दनास पात्र आहे.

सासर असून ती विकली नाहीं

महादेव महादू नांवाच्या किरकोळीने विक्री करणाऱ्या मुंबईतील
एका व्यापार्यावर त्याचे जवळ सासर शिक्षक असूनहि त्याने
ती विकली नाहीं, हा मुद्यावर भारत संरक्षण कायदाखालील
नियमानुसार सटला भरण्यांत आला. तेव्हा त्यास प्रेसिडेन्सी
मैजिस्ट्रेट्सने एक महिना सक्तमजुरीची शिक्षा दिली. त्याने हाय-
कोटीकडे अपील केले. आपल्या नेहमीच्या गिहाइकास सासर
देतां यावी, हासाठी एकाचा गिहाइकास एक आण्याचे वर
सासर दिली नाहीं, एवढ्याने व्यापार्यावर गुन्हा शाब्दीत होत नाहीं,
असे हायकोटांचे मत प्रडले व व्यापार्यास हालेली शिक्षा रह
करण्यांत आली.

अर्थशास्त्र

लेसक—प्रो. वा. गो. काळे ए प्रो. द. गो. कर्वे
पृष्ठसंख्या सुमारे ३००, किंमत ३ रुपये
या यंथात अर्थशास्त्राच्या सर्वसामान्य सिद्धांतांचे विवेचन केले
जाहे.

श्रीराम सिल्क मिल्स लि., बंगलोर

[कंपनीने १९४१ अखेर ६ टक्के डिविडंड वांटला आहे.]

युद्धसाहित्यपुरवठा—खात्याची पैरेशूटकरिता
लागणाऱ्या

रेशमी कापडाची ऑर्डर पुरी करण्यासाठी लागणाऱ्या
भांडवलाकरितां तूर्त एकूण रु. १ लक्षाच्या रकमेपर्यंत

ठेवी घेणे आहेत

व्याजाचा दर ४। ते ६ टक्के. ठेव किमान

रु. ५०० ची असावी. ठेवीवरील व्याज

दर सहा महिन्यांनी दिले जाते.

श्रीराम सिल्क मिल्स लि., } नारायण गोविंद नाईक,
श्रीरामचांग, } (माजी अध्यक्ष, व्हेस्टर बैंक ऑफ
बंसवनगडी, बंगलोर. कॉमर्स) मैनेजिंग डायरेक्टर

आमच्या कारखान्यातील नाल मुंबईत बोन्डे स्वदेशी को—ऑपरे-
टिव्ह स्टोअर्सप्रध्ये व पुण्यास लक्ष्मी रोडवरील रे न्यूझिअमच्या
व्यापार—संवर्धन—गृहांन पहा.

महायुद्ध दाराराजी अलैं

परदेशी औषधे

दुर्मिळ व महाग शाली

पण

मिण्याचे कारण नाही!!!

— कारण —

अयुक्त रसायनाळा पुणे लि०

या देशी औषधाच्या प्रसिद्ध कारखान्याने
तयार केलेली

● रक्तवर्धक, ● उपनाह,

● बालजीवन, ● कॅल्सीप्राल

इत्यादि गेट्ट, स्टैडर्ड व लोकप्रिय जोषवें सात्री पट्ट्यामुळे

★ डॉक्टर्सहि वापर्दं लागले आहेत. ★

दरसाळ बिनचूक नफा वाटणाऱ्या हा कंपनीचे
शोअर्स व औषधे मागवा.

आयुर्वेद रसशाळा पुणे लि०

मुख्य इकान गणपति चौक, लक्ष्मीरोड, पुणे २.

मुंबई इलाख्यांतील सहकारी चळवळीच्या केंद्रस्थानी
असलेली

शेतकऱ्यांची प्रांतिक बँक

म्हणजेच

बॉम्बे प्रॉप्रिन्शियल को-ऑपरेटिव
बँक, लिमिटेड.

(सहकारी कायद्यान्वये नोंदलेली)

स्थापना १९११.

मुख्य कचेरी-सर विठ्ठलदास ठाकरेंसी मेमोरिअल बिल्डिंग
९, बेक हाउस लेन, कोट मुंबई.

शाखा

१ यारामती (जि. पुणे)	१० अकलूज (जि. सोलापूर)
२ सातारा („ सातारा)	११ विरसगांव („ अहमदाबाद)
३ इस्तामपूर („ „)	२० धुळे („ प. सामदेश)
४ कळड („ „)	२१ दोंडाईचे („ „)
५ तासगांव („ „)	२२ शिरपूर („ „)
६ किलोस्करवाडी („ „)	२३ शहादे („ „)
७ शिराळे („ „)	२४ नंदुरवार („ „)
८ कोरेगांव („ „)	२५ साक्री („ „)
९ वाई („ „)	२६ शिंदेशेडे („ „)
१० अहमदनगर („ अहमदनगर)	२७ तळोदे („ „)
११ शेवगांव („ „)	२८ मालेगांव („ नाशिक)
१२ कोपरगांव („ „)	२९ सटाणा („ „)
१३ बेलापूर („ „)	३० कळवण („ „)
१४ राहुरी („ „)	३१ लासलगांव („ „)
१५ मिंवडी („ ठाणे)	३२ नांदगांव („ „)
१६ पालघर („ „)	३३ दोहद („ पंचमळाल)
१७ कल्याण („ „)	३४ कालोल („ „)

या बँकेत मुदतीच्या, चालू व सेविंग बँक ठेवी

स्वीकारल्या जातात

आणि

इलाख्यांतील बहुतेक सर्व प्रमुख ठिकाणी हुंडीचा
व्यवहार केला जातो.

या बँकेत येणारा पैसा, शेतकारी व इतर अल्प उत्प-
ज्ञाचे लोक, यांच्या प्रत्यक्षपणे उपयोगी पडतो.

पूर्ण माहितीकरितां हेड ऑफिस अगर शाखा-
कचेज्यांस लिहा.

व्ही. एल. मेहता,
मॅनेजिंग डायरेक्टर.

‘अर्थ’ ग्रन्थमाला.

- १ बँका आणि त्यांचे व्यवहार
- २ हिंदुस्थानची रिझर्व्ह बँक
- ३ व्यापारी उलाढाली
- ४ सहकार

राहाणेची व भोजनाची उत्तम सोय

फोन नं. ७७९ गणपाती चौक,

व्यवस्थापक.

N. V. WADNERKAR

Gold & Silver Smith, Jeweller & Engraver,
Electro-plater & Manufacturer of Sporting
Trophies, Medals, Cups etc.
- - Raviwar Peth, Saraff Bazar, - -
POONA CITY.

DECCAN BOOK STALL

Booksellers, Publishers & Subscription Agents
Fergusson College Road, Poona No. 4

- (१) We stock and supply Educational books, General books & Library books.
- (२) We supply Government of Bombay and Government of India publications.
- (३) We receive Subscriptions to Indian and Foreign periodicals.
- (४) We procure any book published anywhere and supply it at publisher's price.